

Fjärde söndagen i påsktiden – Ett nytt bud?

Av Helene Egnell

Evangelietextens ”ett nytt bud” tål att fundera över. I vilken mening är kärleksbudet ett nytt bud?

Begreppen nytt och gammalt är laddade av ersättningsteologiska tolkningar. Vi använder ju här hellre begreppet ”den hebreiska Bibeln” än Gamla Testamentet, för att komma ifrån idén om att det gamla är sämre, eller blott ett förstadium till kristendomen.

Av ersättningsteologisk slentrian är det alltså lätt att tolka ”ett nytt bud” som att kärleksbudet är något som inte funnits i den judiska traditionen. Men ”det dubbla kärleksbudet” består ju av två citat ur Torah. The Jewish Annotated New Testament citerar Hillel som ska ha sagt ”Be of the followers of Aaron, loving peace, pursuing peace, loving your fellow human beings and bringing them to Torah.”

I vilken mening säger då Jesus att han ger sina lärjungar ett nytt bud? Utifrån situationen i avskedstalet kan vi tänka att det handlar om ett bud för den nya tillvaro som väntar lärjungarna då de inte längre kommer att ha Jesus kroppsligen närvarande ibland sig. Nu är det de som måste leva detta bud så att alla kan se det, och förstå vems lärjungar de är och vilken Gud de tror på. Och det är samma Gud som gett buden i Torah.

En tidigare kommentar om Judarna i Johannesevangeliet är också lämplig förberedelse för denna söndag.